

اهمیت حفظ آبرو و حیثیت؛ از سطح فردی تا سطح جامعه و نظام

یکی از اصول زندگی دینی حفظ آبرو و راز دیگران است که با توجه به شرایط دنیای امروز و امکانات اینترنتی و رسانه ای زیاد برای بازی با آبروی دیگران اهمیت زیادی دارد. آبرو سرمایه ارزشمندی است...

خبرگزاری مهر- یکی از اصول زندگی دینی حفظ آبرو و راز دیگران است که با توجه به شرایط دنیای امروز و امکانات اینترنتی و رسانه ای زیاد برای بازی با آبروی دیگران اهمیت زیادی دارد. آبرو سرمایه ارزشمندی است که در سایه یک عمر پاک زیستن و دوری از بدی ها و رعایت ادب و اخلاق و عفت و امانت به دست می آید و برای شخص وجهه و اعتماد بین دیگران پدید می آورد. این سرمایه را باید حفظ کرد. گاهی هم یک عمر آبروی در اثر یک لحظه غفلت یا هوسرانی و گناه بر باد می رود و دیگر قابل بازگشت نیست. ممکن است به یک بیگناه تهمت بزنند یا شایعه ای پراکنده شود و حیثیت او لکه دار شود، اما اعاده حیثیت به این راحتی امکان پذیر نیست و ظرف شکسته را اگر ترمیم هم کنند مثل اول نخواهد شد.

آبروداری و رازداری را باید از خداوند آموخت که به همه بدی های پنهانی و اسرار و عیوب بندگانش واقف است، ولی پرده روی آن ها کشیده تا آبروی بندگانش نرود. (در دعای افتتاح) و در دعای کمیل است: خدایا مرا رسوا نکن به سبب رازهای پنهان من که از آن آگاهی.

اگر کسی در پی کشف و افشای عیوب و رازهای دیگران باشد؛ خداوند هم او را بی آبرو می کند، آنگونه که در سخن امام علی(ع) است: در درجه اول انسان خودش باید مراقبت کند تا اسرار و معایب و خطاهایش برای دیگران فاش نشود. آبروداری نسبت به خویش هم لازم است. کسی که در حفظ اسرارش نکوشد از دیگران چه انتظاری دارد که حافظ اسرار او باشند؟

اسرار دیگران مثل امانتی نزد ماست و فاش کردن آن خیانت در امانت است به خصوص کسانی که در دادگاهها، دادگستری ها و بخش های مربوط به پرونده اشخاص و گزینش و سوابق کارکنان و گزارش ها و اسناد و مدارک کار می کنند یا در بخش های مربوط به مخابرات و تلفن همراه و... مشغولند و دسترسی به تصاویر، مکالمات، فیلم ها و مدارک و ... دارند باید دقت بیشتری کنند که آبروی اشخاص را نبرند.

در مرتبه ای دیگر گاهی بعضی از اسرار مربوط به نظام و حکومت است و اطلاعات طبقه بندی شده و محرمانه با حقوق جامعه ارتباط پیدا می کند و کشف و افشای آنها ضربه به یک ملت و نظام می زند. از این رو حفظ اسرار نظام واجب است و هرکاری که به آبرو و حیثیت کشور و ملت ضربه بزند ممنوع و حرام است.

بعضی ها برای آنکه نشان دهند آدم مطلعی هستند و از اخبار دست اول یا پنهان و ویژه اطلاع دارند، بسیاری از ناگفتنی ها را می گویند و اسرار را فاش می کنند یا با آبروی دیگران بازی می کنند که این ظلم به جامعه و افراد است و باید پاسخگو باشند. البته در مواردی که کسی خیانت و جاسوسی می کند حکم دیگری دارد.

مهم آن است که هر فرد، آبروی دیگران را محترم بشمارد و عیوب و اسرارشان را فاش نسازد و این خویشتنداری و خودسازی می طلبد رسول خدا(ص) فرموده است: هر کس خود را از تعرض به عرض و آبروی مردم نگاه دارد خداوند هم روز قیامت او را حفظ می کند و می بخشاید.(1)

بنابراین هر شخصی موظف است آبروی خود را حفظ کند. دیگران هم وظیفه دارند در حفظ آبروی دیگران دقیق و کوشا باشند. هر چیزی که به آبروی کسی لطمه بزند و او را رسوا کند حرام است. اسرار دیگران هم باید محفوظ بماند. افشای اسرار مردم به نوعی ضربه زدن به آبروی آنان است و جایز نیست چون گاهی آبرو با یک راز گره خورده است.

حضرت امیر(ع) می فرماید: عیب و زشتی برادرت را تا می توانی بپوشان تا خداوند هم آنچه که در توست و دوست داری پوشیده بماند، بپوشاند.(2)

1- اصول کافی، ج 2، ص 305

2- غرر الحکم، حدیث 3354